

Z Piekarskich Wież

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO – SANKTUARYJNY
NUMER 10 (199) – 2 PAŹDZIERNIKA 2011 ROK XVI

W numerze:

Nauczanie papieża

Benedykta XVI str. 3

Pogłębianie kultu

maryjnego. str. 4

Światowe Dni Młodzieży . str. 5

Trwały ślad po artyście. . str. 8

Poświęcenie tablicy pamięci

bł. ks. Czempieła str. 9

Fotogaleria str. 10

Pielgrzymki nauczycieli.. str. 12

Moje miejsce w Kościele str. 14

Porządek str. 16

Rozmaitości..... str. 17

Statystyka str. 19

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

Kochani Czytelnicy!

„Jak paciorki różańca przesuwają się chwile, nasze smutki, radości i blaski. A Ty Bogu je zanieś połączone w różaniec, Święta Panno, Maryjo pełna łaski”. To refren jednej z piosenek religijnych, która przypomina nam o październiku, kiedy w sposób szczególny pamiętamy o modlitwie różańcowej. Dzięki niej możemy odkrywać istotę własnego życia w świetle rozważań wydarzeń zbawczych razem z Maryją.

Z radością oddajemy Wam do rąk kolejny numer naszego miesięcznika, a w nim m.in. rozmowa z kaznodzieją odpustowym, kanclerzem Kurii Metropolitalnej ks. prałatem dr Grzegorzem Olszowskim, relacja ze Światowych Dni Młodzieży w Madrycie oraz charakterystyka i przypomnienie terminów spotkań naszych grup parafialnych.

Zachęcam w tym miesiącu do udziału w nabożeństwach różańcowych i Eucharystii. Smutny to widok, gdy ktoś przychodzi na nabożeństwo różańcowe i nie zostaje na Mszy Świętej, a to właśnie ona jest źródłem i szczytem życia. Weźmy sobie to spostrzeżenie do osobistego, codziennego rachunku sumienia i zastanówmy się, jak traktujemy Eucharystię. Niech miesiąc październik będzie przypomnieniem, że „przez Maryję do Jezusa”.

ks. Marek Leszczyna

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Marek Leszczyna, Krystyna Wrodarczyk, Jola Kubik, Jan Hampel, Adam Reinsz, Agnieszka Nowak.

Stała współpraca: ks. Rajmund Machulec, Jerzy Komor, Katarzyna Tomaszewska, Stanisław Dacy, Magdalena Lubecka, Emanuela Reszka.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: bazylika@katowice.opoka.org.pl, www.piekary.bazylika.katowice.opoka.org.pl;

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Nauczanie papieża Benedykta XVI

„Każde poważne i prawe działanie człowieka jest czynną nadzieją. Jest nią przede wszystkim w takim sensie, że w ten sposób usiłujemy wypełnić nasze małe i większe nadzieje: wywiązać się z takiego czy innego zadania, które ma znaczenie dla dalszej drogi naszego życia; przez własne zaangażowanie przyczynić się do tego, aby świat był bardziej promienny i ludzki, i aby tak otwierały się drzwi na przyszłość. Jeżeli jednak nie oświeca nas światło wielkiej nadziei, którego nie mogą zgasić czy to małe osobiste niepowodzenia, czy to klęski o znaczeniu historycznym, codzienny wysiłek, by dalej żyć i trud dla wspólnej przyszłości męczy nas albo zamienia się w fanatyzm. Jeśli nie możemy oczekiwać więcej niż to, co jest osiągalne w danym przypadku i to, co władze polityczne i ekonomiczne mogą nam zaoferować, nasze życie szybko redukuje się i zostaje pozbawione nadziei. Ważne jest wiedzieć, że mogę zawsze żywić nadzieję, nawet jeżeli w moim życiu albo w danym historycznym momencie jest oczywiste, że nie mam czego się spodziewać. Tylko wielka nadzieja-pewność, że na przekór wszelkim niepowodzeniom moje życie osobiste oraz cała historia są pod opieką niezniszczalnej mocy Miłości, i dzięki niej i dla niej mają sens i wartość — tylko taka nadzieja może w tym przypadku dodać jeszcze odwagi, by działać i iść naprzód. Oczywiście nie możemy «zbudować» królestwa Bożego własnymi siłami — to, co budujemy, pozostaje zawsze królestwem ludzkim, ze wszystkimi ograniczeniami właściwymi naturze ludzkiej. Królestwo Boże jest darem i właśnie dlatego jest wielkie i piękne, i stanowi odpowiedź na nadzieję. Nie możemy też — używając klasycznej terminologii — «zasłużyć» sobie na niebo przez nasze dzieła. Ono jest zawsze czymś więcej, niż to, na co zasługujemy, tak jak to, że jesteśmy kochani nigdy nie jest czymś, na co «zasłużyliśmy», ale zawsze darem. Niemniej przy całej świadomości «wartości dodatkowej», jaką ma «niebo», zawsze pozostaje prawdą, że nasz sposób postępowania nie jest obojętny dla Boga, zatem nie jest też obojętny dla rozwoju historii. Możemy otworzyć samych siebie i świat, aby wkroczył Bóg: Bóg prawdy, miłości i dobra. Dokonali tego święci, którzy jako «pomocnicy Boga» przyczynili się do zbawienia świata (por. 1 Kor 3, 9; 1 Tes 3, 2). Możemy uwolnić własne życie i świat od zatrucia i zanieczyszczenia, które mogą zniszczyć teraźniejszość i przyszłość. Możemy oczyścić i zachować bez skazy źródła stworzenia, i w ten sposób

wraz ze stworzeniem, które uprzedza nas jako dar, czynić to, co słuszne i zgodne z wewnętrznymi wymaganiami i celowością stworzenia. To ma sens, nawet jeśli pozornie nie daje rezultatów lub wydaje się, że jesteśmy bezsilni wobec przewagi sił przeciwnych. Tak z jednej strony z naszych dzieł wypływa nadzieja dla nas i dla innych; równocześnie jednak to ta wielka nadzieja, oparta na Bożych obietnicach, dodaje nam odwagi i ukierunkowuje nasze działanie w chwilach dobrych i złych”.

(Encyklika SPE SALVI, punkt 35)

Msza św. w intencji Ojca Świętego Benedykta XVI w bazylice – sobota 8.00.

KALENDARZ LITURGICZNY PAŹDZIERNIK 2011

2.10.2011 –

27 NIEDZIELA ZWYKŁA

III tydzień psalterza

I czyt.: Iz 5,1-7

II czyt.: Flp 4,6-9

Ewangelia: Mt 21,33-43

9.10.2011 –

28 NIEDZIELA ZWYKŁA

IV tydzień psalterza

I czyt.: Iz 25,6-10a

II czyt.: Flp 4,12-14.19-20

Ewangelia: Mt 22,1-14

(Mt 22,1-10)

16.10.2011 – UROCZYSTOŚĆ

ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ,
główniej patronki Śląska

I tydzień psalterza

I czyt.: Prz 31,10-13.19-

20.30-31

II czyt.: 1 Tm 5,3-10

Ewangelia: Mk 3,31-35

23.10.2011 –

30 NIEDZIELA ZWYKŁA

II tydzień psalterza

I czyt.: Wj 22,20-26

II czyt.: 1 Tes 1,5c-10

Ewangelia: Mt 22,34-40

30.10.2011 –

31 NIEDZIELA ZWYKŁA

III tydzień psalterza

I czyt.: Mt 1,14b-2,2b.8-10

II czyt.: 1 Tes 2,7b-9.13

Ewangelia: Mt 23,1-12

1.11.2011 – UROCZYSTOŚĆ

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

III tydzień psalterza

I czyt.: Ap 7,2-4.9-14

II czyt.: 1 J 3,1-3

Ewangelia: Mt 5,1-12a

Pogłębianie kultu maryjnego

ks. dr Grzegorz Olszowski

Urodził się 15 lutego 1967 r. w Mikołowie. W 1987 r. ukończył naukę w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym w Mikołowie, zdobył tytuł technika elektromechanika oraz zdał egzamin dojrzałości. Przez dwa lata studiował na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej w Gliwicach na specjalności Automatykacja i Elektryfikacja Górnictwa. W 1989 r. został przyjęty do Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach i rozpoczął studia teologiczne, które ukończył w 1995 r. Święcenia kapłańskie przyjął 13 maja 1995 r. w katedrze Chrystusa Króla w Katowicach z rąk abpa Damiana Zimonia. 1 września 1999 r. został mianowany sekretarzem i kapelanem Arcybiskupa Metropolity Katowickiego oraz notariuszem

Kurii Metropolitalnej w Katowicach. 12 czerwca 2007 r. otrzymał stopień doktora nauk teologicznych w zakresie teologii pastoralnej na podstawie rozprawy doktorskiej „Organizacja i główne kierunki działania Referatu (Wydziału) Duszpasterskiego Kurii Diecezjalnej w Katowicach w latach 1939-1985”, pisanej pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Jerzego Myszora. 1 września 2007 r. otrzymał urząd kanclerza Kurii Metropolitalnej w Katowicach. We wrześniu 2007 r. został mianowany wizytatorem parafii w zakresie spraw duszpasterskich i kancelarii parafialnej, w październiku 2007 r. został powołany do Rady Kapłańskiej Archidiecezji Katowickiej oraz mianowany członkiem Kolegium Konsultorów, a od grudnia 2007 r. jest członkiem Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Katowickiej. W 2010 r. został zaliczony do grona kapelanów Jego Świątobliwości.

Rozmowa z ks. Grzegorzem Olszowskim, kanclerzem Kurii Metropolitalnej w Katowicach, który wygłosił homilię w uroczystość Matki Boskiej Piekarskiej.

W uroczystość Matki Boskiej Piekarskiej została ukoronowana kopia pierwotnego obrazu. Wizerunek został zamieszczony w katowickim kościele Apostołów Piotra i Pawła – w pierwszej katedrze. Jakie znaczenie ma to wydarzenie dla czcicieli Maryi w sanktuarium tak ważnym dla

archidiecezji, nazywanym jej sercem?

Matka Boża Piekarska jest patronką całej naszej archidiecezji. Koronacja kopii Jej pierwotnego obrazu w Katowicach jest potwierdzeniem tego kultu, a równocześnie szansą, aby Jej kult się pogłębiał również w Katowicach – stolicy Górnego Śląska.

Dla kogo dzisiaj Maryja jest wzorem? Czego może nauczyć, o czym przypomnieć współczesnemu

człowiekowi?

Maryja powinna być wzorem dla każdego wierzącego człowieka. Z kart Ewangelii wynika, że nie miała łatwego życia, a jednak bezgranicznie zaufała Bogu oraz całkowicie nastawiona była na pełnienie Jego woli. Dlatego zwycięsko pokonywała wszelkie trudności, wypełniła swoje powołanie i od wieków jest czczona jako Matka Boga i nasza Matka. Trzeba nam, współczesnym ludziom, uczyć się

tego zaufania, zawierzenia Bogu w każdej sytuacji i szukać jego woli, a wtedy nie pogubimy się w życiu i wypełnimy swoje powołanie.

Na czym polega fenomen piekarski – tradycja stanowego pielgrzymowania,

która nieprzerwanie trwa od lat powojennych?

Fenomen stanowego pielgrzymowania polega na tym, że pielgrzymki mężczyzn i kobiet do Matki Bożej Piekarskiej, mimo zmieniających się warunków

zewnętrznych, sytuacji społeczno-politycznej, trwają nieprzerwanie, a tradycja ta przekazywana jest z pokolenia na pokolenie.

Rozmawiała
Jola Kubik

Światowe Dni Młodzieży

W sierpniu prawie milion młodych osób uczestniczyło w Madrycie w Światowych Dniach Młodzieży. Wśród nich byli i nasi parafianie, którzy reprezentowali Piekary Śląskie. Na łamach naszego miesięcznika chcieli podzielić się swoim świadectwem z tego czasu.

24 sierpnia wróciliśmy ze Światowych Dni Młodzieży, które odbywały się w Madrycie. Jechaliśmy tam autokarem w ramach pielgrzymki

z katowickiego Duszpasterstwa Akademickiego. Naszą podróż można podzielić na cztery etapy.

Najpierw zatrzymaliśmy się w Taize. Trzeba przyznać, że okazało się perłą całego wyjazdu. O wspólnocie z Taize słyszał chyba każdy, ich kanony są w „Giszowcu”, w niektórych kościołach można się nimi modlić we wspólnocie co tydzień. Taize ma Ducha. Jeśli ktoś chce poczuć obecność Boga we wspólnocie, ale też bliskość

z Nim, to jest świetne miejsce.

Modlitwy odbywają się trzy razy dziennie. Wcześniej można iść na Mszę św. Wszystko to w ogromnym kościele-hangarze, który zdalnie można dzielić ścianami na pomieszczenia mniejsze lub większe. Nie ma ławek, wszyscy siedzą na wykładzinie dywanowej. Kościół jest zadaszony, więc nie widać nieba, ale będąc w środku, człowiek czuje się, jakby patrzył w gwiazdy.

Drugi etap naszej podróży to Los Yébenes – dni w diecezji Toledo. Miały nas przygotować do właściwego, pełniejszego przeżywania ŚDM w Madrycie. Tu dni były zupełnie inne niż we Francji. Jeżeli Taize przebiegało pod hasłem „Bóg jest z nami”, to w Los Yébenes wyrażało „Bóg jest w ludziach”. Wszystkie dziewczyny zostały przyjęte u rodzin, a chłopcy rozlokowali się w budynku przy parafialnym. Choć dorośli Hiszpanie mówią wyłącznie po hiszpańsku, a nasza grupa

Fot. Marek Smok

posiadała zaledwie parę osób znających ten język, to co najważniejsze („idziemy jeść”, „idziemy spać”, „idziemy do kościoła”), jakoś zawsze udawało się przekazać. Pomocą była hiszpańska młodzież, która parała się troszkę angielskim.

Dni były bardzo intensywne – trzeba było wstawać o 7 rano, co w Hiszpanii jest dosłownie środkiem nocy, a kłaść się spać dopiero około drugiej po północy, po okazałej kolacji, jedzonej w gronie rodziny. Hiszpanie nie jedzą śniadań wcale albo bardzo symbolicznie, za to stołują się suto w godzinach kolacyjno-nocnych. Zresztą wiele jest u nich rzeczy zupełnie odmiennych niż w Polsce, jak choćby otwieranie sklepów dopiero w okolicach 10 rano i nieugięta siesta, gdy WSZYSTKO jest zamknięte. O tym i o zwyczajowym „maniana” mie-

Fot. Marek Smok

liśmy okazję przekonać się już w zeszłym roku, gdy podczas rekolekcji przygotowujących do ŚDM, część z nas przemierzała szlak świętego Jakuba, wiodący do Santiago de Compostella (Hiszpania).

Trzecim etapem był wreszcie Madryt. Choć taki wyczekany, obudził w części grupy mieszane uczucia. Nie samo miasto, pełne muzeów

i parków, do których trzeba koniecznie jeszcze powrócić (na czas ŚDM pielgrzymi mogli zwiedzać je za darmo). Raczej ciągle festiwal, który choć radosny i atrakcyjny, nie sprzyjał bynajmniej rozmowie z Bogiem. Ludzi było wszędzie co nie miara, a wszyscy chcieli zobaczyć Papieża, toteż stanie blisko rozgrywanych wydarzeń przedstawiało nie lada wyzwanie. Oczywiście wszędzie ustawiono telebimy, które transmitowały na bieżąco wszystkie wydarzenia, jednak to nie to samo. To trochę jakby oglądać wszystko w telewizji. Choć było trudno, na pamiątkę madryckich wydarzeń przywieźliśmy do Polski zdjęcia Papieża wykonane przez nas w tłumie wiernych.

Wreszcie czwarty etap – Lourdes. Kraina marketów z dewocjonaliami i wielkiej nadziei, wiary w cud. Lourdes to takie Taizé dla ludzi chorych i starszych wiekiem.

Fot. Marta Wilczek

Fot. Marek Smok

Bardzo tam tłoczno. Pełno sióstr zakonnych i wolontariuszy, którzy posługują przy pielgrzymach udających się po wodę ze źródła, na kąpiele lub pomodlić się w jednej z kaplic.

Tak minęło nam 19 dni przeżytych w podróży, a uwiecznionych wielogodzinnym przejazdem autokarem przez całą zachodnią Europę. Tak długo i tak krótko, by można powiedzieć, że widziało się tam już wszystko. Jedno jest pewne – do tych miejsc trzeba nam będzie jeszcze wrócić.

Anna Jacek

Tegoroczny sierpień wielu młodym ludziom z całego świata minął pod znakiem Światowych Dni Młodzieży odbywających się tym razem w Hiszpanii pod hasłem: "Zakorzenieni i zbudowani na Chrystusie, mocni w wierze"

(por. Kol 2,7). Także i my mieliśmy to szczęście, by tam być. W żadnym innym miejscu nie można doświadczyć takiej radości, entuzjazmu, mieszanki kultur, a przy tym jedności. Bo czy często się zdarza, by obcy ludzie, żyjący w zupełnie inny sposób i używający zupełnie innego języka, przyjęli pod swój dach i już po kilku godzinach uważali nas za najbliższą rodzinę? Albo czy w jakimś innym miejscu zdarza się, by ponad dwumilionowa rzesza młodych ludzi zgromadzonych wokół papieża ukłękła w ciszy przed Najświętszym Sakramentem? Można było odnieść wrażenie, że celem części osób przybyłych do Madrytu była tylko dobra zabawa bądź możliwość zobaczenia papieża, ale mimo wszystko dni

te były dla nas swoistymi rekolekcjami i możliwością odświeżenia swojej wiary. Dzięki czasowi spędzonemu w Hiszpanii mogliśmy także poznać hiszpańską kulturę, język i styl bycia. Mieliśmy możliwość zawrzeć znajomości z ludźmi z całego świata m.in. z Brazylii, Kanady, Wenezueli, Francji oraz wymienić z nimi swoje wrażenia i poglądy na różne ważne i mniej ważne tematy. Jedno jest pewne, Światowe Dni Młodzieży są przeżyciem niezwykłym i warto tam być. Mamy także nadzieję przeżywać kolejne niezwykle chwile w Rio de Janeiro, które będzie kolejnym gospodarzem tego wielkiego wydarzenia zapoczątkowanego przez Jana Pawła II.

Aneta Smok

Fot. Marek Smok

Trwały ślad po artyście

Spotkało mnie niezwykle doświadczenie, kiedy pewnego razu, szukając budynku ASP w Katowicach, przypadkiem natknąłem się na obraz mistrza sztuki dawnej, zdobiący fasadę domu parafialnego kościoła Piotra i Pawła w Katowicach.

Obraz przedstawia Matkę Bożą z Jezusem, a stworzył go śląski artysta Otto Kowalewski w 1913 r., czego dowodem jest sygnatura w lewej dolnej krawędzi „O. Kowalewski 1913”. Z tego czasu pochodzą dwa dobrze znane obrazy, znajdujące się w naszej parafii: „Ostatnia wieczerza” i „Gody w Kanie Galilejskiej”. Otto Kowalewski jest twórcą polichromii piekarskiej. To on stworzył przepiękną scenę wniebowzięcia Maryi, koronację, szereg przedstawień świętych, proroków oraz doktorów i ojców kościoła. To on także zaprojektował i wykonał wszystkie złożenia we wnętrzu sanktuarium.

Przedstawienie obrazu Matki Bożej z Jezusem

Obraz przedstawia tronu-
jącą Matkę Bożą z Jezusem,
otoczonych pasem, złożonym
z białych róż. Obraz w złotej
ornamentyce roślinnej nama-
lowany jest na żeliwnej
płytcie. Maryja ukazana
została w pełnym splendorze.
Przyjmując królewską posta-
wę, siedzi na tronie złożonym
z obłoków chmur. W prawej
ręce trzyma zdobione diade-
mami berło, w lewej ręce
podtrzymuje małego Jezusa.
Całość wieńczy korona,
atrybut Jej władzy. Róża
przedstawiona na obrazie jest
symbolem maryjnym. Biała
róża oznacza miłość, a trój-
listna koniczyna występująca
na złotym tle symbolizuje
Trójkę Świętą. Prawie nieza-
uważalny szczegół w dolnej
krawędzi obrazu to jaskółka,
w okresie renesansu uznano ją
za symbol zmartwychwstania
Chrystusa, a sztuka i ikono-
grafia występująca w dobie
odrodzenia była często wyko-
rzystywana przez mistrza
z Katowic. Cechą rozpozna-
wczą stylu Otto Kowalew-

skiego są: nawiązanie do
tradycji malarstwa naza-
reńczyków, klasyczna kompo-
zycja, styl rysowania twarzy,
idealizacja Matki Bożej czy
technika wykonania. Obraz
namalowany jest bowiem
z kilku warstw malatury
z wykorzystaniem lase-
runków, inspirowany dziełem
Franza Ittenbacha. Franz
Ittenbach (1813-1879) był
znanym niemieckim malar-
zem, nazareńczykiem,
będącym pod silnym wpływem
sztuki Rafaela Santi.

Obraz Ittenbacha pochodzi z 1860 r., to „Madonna im Rosengarten” – Madonna w altanie różanej, ogrodzie różanym i przedstawia Madonnę w sposób poetycko-malarski, na tle krajobrazu w otoczeniu roślinności i zwierząt. Obraz Otto Kowalewskiego jest odmienny, artysta zrezygnował z przedstawienia rajskiego ogrodu, lecz to, co wynika z inspiracji, to przede wszystkim rysunek postaci, draperia szaty Maryi, złota bordiura, jaskółka czy też wijące się róże.

Dzisiaj obraz jest w bardzo złym stanie. Wymagana jest konserwacja, lecz niezwykle jest to, że mimo zabrudzeń obraz przedstawiający Matkę Bożą z Jezusem przez 98 lat wciąż trwa i spogląda na zmieniające się miasto. Pamiętajmy o tym, gdy może kiedyś przypadkiem będzie nam dane spotkać Jej świętą twarz na zwykłej ulicy w zatłoczonym mieście.

Kamil Maśnica

Poświęcenie tablicy pamięci bł. ks. Józefa Czempieła

12 września podczas sumy odpustowej abp Damian Zimoń poświęcił tablicę pamięci bł. ks. Józefa Czempieła. Tablica została umieszczona w miejscu, w którym błogosławiony, rodem z Józefki, otrzymał chrzest.

Tablica, umieszczona w pierwszej prawej nawie bazyliki, obok chrzcielnicy, przedstawia znany wizerunek ks. Czempieła i zawiera napis: „1883–1942 Błogosławiony Ksiądz Józef Czempiel, Męczennik za wiarę, wyniesiony na ołtarze pośród 108 męczenników okresu II wojny światowej przez Jana Pawła II w dniu 13 VI 1999 roku. Tutaj przyjął sakrament chrztu świętego 23 IX 1883 roku i odprawił Mszę świętą prymicyjną 25 VI 1908 roku. Błogosławiony księżu Józefie, orędowniku zagrożonych rodzin, módl

się za nami”.

J ó z e f Cz e m p i e ł urodził się 21.09.1883 r. na terenie obecnej dzielnicy Piekarskich – Józefki. W piekarskiej bazylice został ochrzczony i tym samym rozpoczęło się jego życie z Chrystusem i dla Chrystusa. Polska tożsamość ks. Czempieła zrodziła się podczas studiów teologicznych we Wrocławiu, a ukształtowała i umocniła w pracy duszpasterskiej

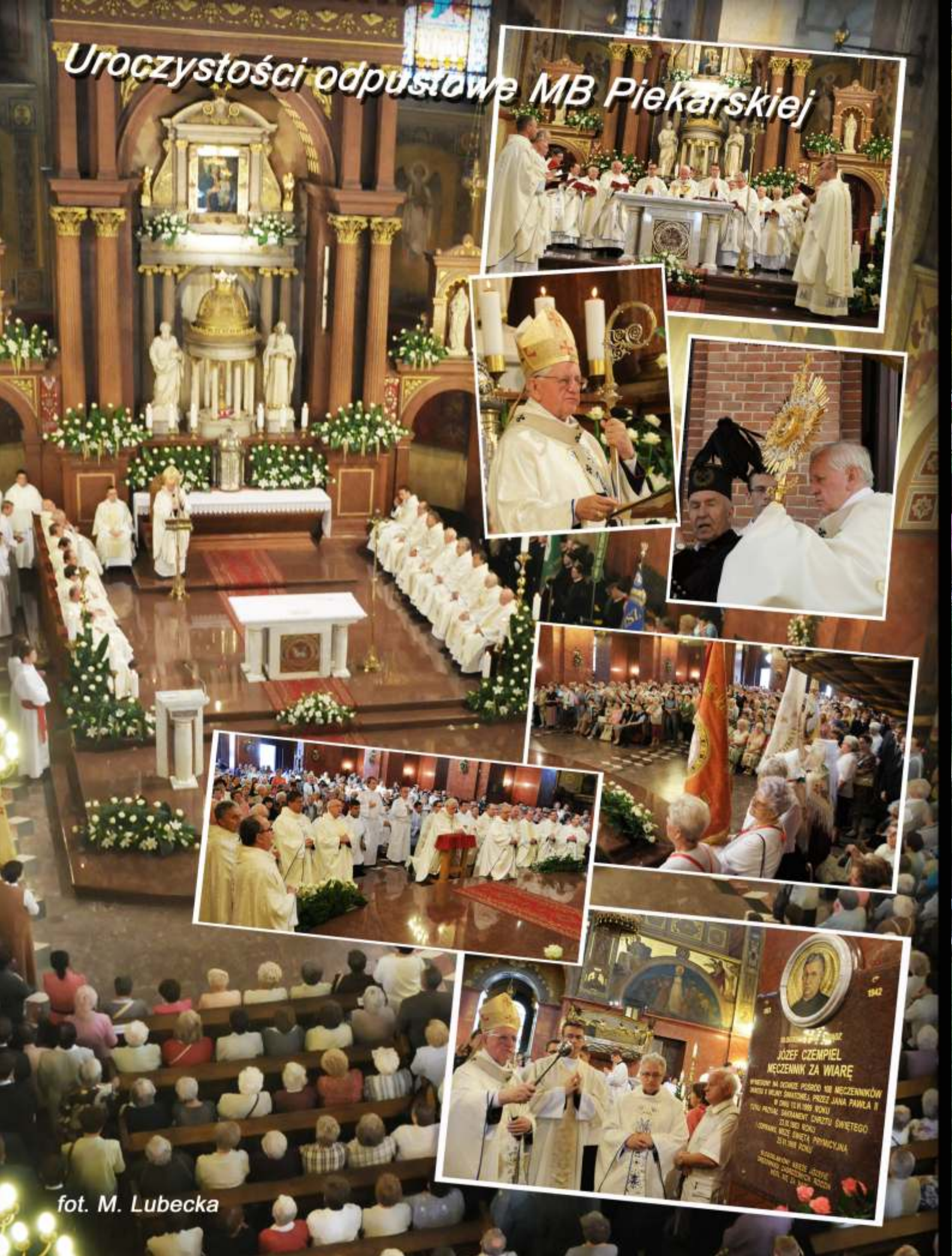

w Rudzie Śląskiej, Żędowicach. Posługę proboszcza pełnił od 1922 r. W Hajdukach Wielkich (dziś Chorzów Batory). Stamtąd został zabrany przez gestapo i umieszczony w obozie Dachau, gdzie zginął, najprawdopodobniej zagazowany w maju lub czerwcu 1943 r. Wieloletni proces beatyfikacyjny zakończył się 13.06.1999 r., kiedy Jan Paweł II ogłosił Józefa Czempieła, wraz z innymi 107 męczennikami okresu II wojny światowej, błogosławionym Kościoła.

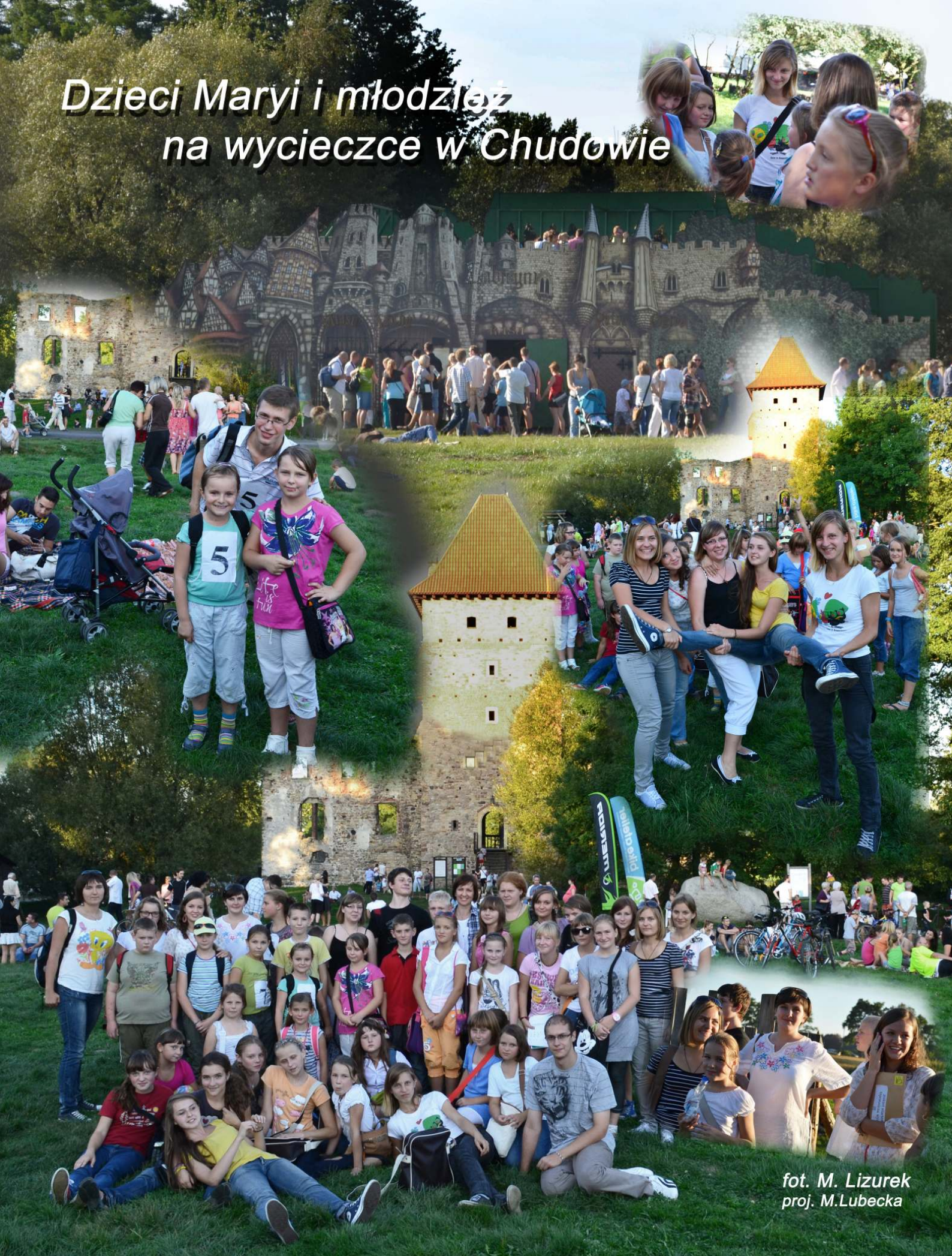
Jola Kubik

Uroczystości odpustowe MB Piekarskiej

Dzieci Maryi i młodzież na wycieczce w Chudowie

fot. M. Lizurek
proj. M. Lubecka

Pielgrzymki nauczycieli

Nauczyciele, Wychowawcy i Pracownicy Oświaty już po raz ósmy spotkali się u stóp Matki Boskiej Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich.

„Bóg nie pyta, czego ich nauczył, ale jak żyją!” – pod takim hasłem 16 października 2004 r. po raz pierwszy, w sposób zorganizowany przybyli do sanktuarium piekarskiego pielgrzymi szczególnie – nauczyciele, wychowawcy i pracownicy oświaty. Rozmowę na temat historii tych pielgrzymek przeprowadziłam z p. Joanną Grajewską-Wróbel.

Proszę powiedzieć jak zrodził się pomysł i dlaczego taki termin?

Termin wybrano nie bez przyczyny – wszak 14 października przypada Święto Edukacji Narodowej. W szkołach akademickich, spotkania, nagrody, odznaczenia, laurki, dzień wolny od zajęć. Część bardzo aktywnych nauczycieli, działających w Bractwie Oświatowym Związku Górnośląskiego i równocześnie w różnych parafialnych grupach, proponowała z okazji Dnia Edukacji spotkanie u stóp obrazu Matki Boskiej Piekarskiej – u Śląskiej Gospodyni. Na wzór Ogólnopolskich Pielgrzymek Nauczycieli na Jasną Górę. Zamiar zamieniliśmy w czyn. Poszukiwaliśmy sojuszników we władzach samorządowych Piekarskich, u kustosa sanktuarium Matki Sprawiedliwości

i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich, wśród księży związanych z duszpasterstwem nauczycieli. Cieszy nas to, że pomysł październikowego pielgrzymowania do Piekarskich spodobał się tym nauczycielom i wychowawcom, którzy nie traktują swojego światopoglądu religijnego jako prywatnej sprawy, wręcz odwrotnie, starają się być świadkami wiary. Bo jak powiedział papież Paweł VI: „Świat dzisiejszy nie tyle potrzebuje nauczycieli, co świadków. A jeżeli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami”.

Z wielką radością przyjął naszą propozycję abp Damian Zimoń – metropolita katowicki. W trakcie organizowania pierwszej pielgrzymki nie wiedzieliśmy, że stanie się ona tradycją i wpisze się na stałe do listy piekarskich pielgrzymek stanowych.

Coroczne spotkanie pracowników śląskiej oświaty w piekarskiej bazylice odbywało się pod jakimś konkretnym hasłem. Może pani przypomni czytelnikom te hasła?

II Pielgrzymka 15 października 2005 r. zgromadziła nas pod hasłem *Nauczycielu! W Eucharystii odkryj prawdę o sobie*, III Pielgrzymka 7 października 2006 r. – *Matko nadziei! Naucz nas nowego spojrzenia*, IV Pielgrzymka 6 października 2007 r. – *Z Maryją Piekarską przypatrujemy się powołaniu naszemu*, V Pielgrzymka 4

października 2008 r. – *Szukam mistrza i nauczyciela*, VI Pielgrzymka 3 października 2009 r. – *Uczymy odpowiedzialności za dar życia*, VII Pielgrzymka 2 października 2010 r. – *Myśleć sercem czyli być dla...*, VIII Pielgrzymka 1 października 2011 r. za motto przyjęła słowa: *Przez nauczycielską służbę Prawdzie do komunii z Bogiem*.

W tradycję pielgrzymek wpisały się stałe punkty?

To prawda, każda z pielgrzymek składała się z kilku części: Mszy Świętej sprawowanej przez wielu księży całej archidiecezji pod przewodnictwem ks. abpa Damiana Zimonia z jego homilią dla nauczycieli i wychowawców, konferencji, warsztatów tematycznych, drogi krzyżowej, wspólnej modlitwy do patrona nauczycieli św. Jana de la Salle. Oprócz tego, dotychczasowym pielgrzymkom towarzyszyły nieodłącznie występy chóru „Cantores Familiae” z Parafii Świętej Rodziny w Piekarach Śląskich, usłyszeliśmy „Tryptyk Rzymski” w wykonaniu śląskich artystów, koncert pieśni maryjnych. Piekarscy przewodnicy służyli przybyłym swoją wiedzą, oprowadzając zainteresowanych po kalwarii, Rajskim Placu, bazylice. W Centrum Pielgrzymkowym uczniowie I Liceum Ogólnokształcącego im. Króla Jana III Sobieskiego pełnili funkcje organizacyjne i techniczne.

Teksty drogi krzyżowej

z rozważaniami bądź innych nabożeństw popołudniowych przygotowuje mgr Michalina Musioł.

Prezes Bractwa Oświatowego dr Łucja Staniczek w przepięknym stroju śląskim rokrocznie ubogaca liturgię Mszy Świętej.

W 2007 r. do Piekarskich na spotkanie z pielgrzymami przybył ks. bp Edward Dajczak, ordynariusz diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej – Krajowy Delegat Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Nauczycieli. W homilii wygłoszonej do pielgrzymów zwrócił uwagę na cierpliwość i pokorę jako cechę dobrych nauczycieli i wychowawców. Mówił o wielkiej, ale i mądrej miłości do wychowanków, która powinna towarzyszyć powołaniu nauczycielskiemu. Modlił się z nami tymi słowami: „Prosimy, aby ziarno wydało plon obfity, którym mogą posilić się ludzie, których postawisz na drodze naszego życia”.

Śląski Kurator Oświaty dr Marian Drosio, także uczestnik jednej z pielgrzymek, skierował do zebranych ciepłe słowa i życzenia z okazji spotkania pielgrzymkowego w Piekarach i Dnia Edukacji. Takie życzenia stały się tradycją w następnych latach.

„Dobrym duchem” dotychczasowych pielgrzymek jest Archidiecezjalny Duszpasterz Nauczycieli i Wychowawców ks. Eugeniusz Witak. Kustosz bazyliki NMP ks. dziekan Władysław Nieszporek jest zawsze gościnny dla zaproszonych Gości i Prelegentów.

Organizatorów cieszy życzliwość i zaangażowanie dyrektorów piekarskich szkół, zwłaszcza I Liceum Ogólno-

kształcącego, Zespołu Szkół nr 1, Zespołu Szkół nr 2, Gimnazjum nr 3.

Czynnymi uczestnikami naszych pielgrzymek są wizytatorzy Śląskiego Kuratorium Oświaty, władze samorządowe, posłowie na Sejm RP.

Najbardziej cieszy przybycie nauczycieli z całego Śląska, nawet z jego najdalejszych zakątków: Krzyżanowic, Raciborza, Cieszyna, Wodzisławia Śląskiego, Gorzyc, Rybnika, Lublińca. Spora grupa przybywa z Katowic, Chorzowa, Mysłowic, Żor, Knurowa, Skrzyszowa, Mikołowa. Nauczycielom towarzyszą duszpasterze – opiekunowie duchowi. Najlicniejszą grupę od ośmiu lat stanowią katecheti naszej archidiecezji, których bardzo zachęca do modlitwy u stóp „Śląskiej Nauczycielki Życia” ks. dr Marceli Cogiel z Wydziału Katechetycznego w Katowicach. Osobiście też, co roku koncelebruje uroczystą Mszę Świętą.

Całemu przedsięwzięciu medialnie patronowało od początku Radio Piekary, radio eM i „Gość Niedzielny”. W 2008 i 2009 r. nauczyciele w przededniu pielgrzymek czytali wybrane teksty Pisma Świętego w bazylice NMP jako przygotowanie do uroczystości.

W tym roku zaś, w przeddzień pielgrzymki zebraliśmy się na wieczornym czuwaniu w piekarskiej bazylice. Słuchaliśmy i rozważaliśmy teksty Jana Pawła II: „Szukałem was, a wy przyszliście do mnie. I za to wam dziękuję” – Błogosławiony Jan Paweł II w trosce (nie tylko) o polską młodzież, jej wychowawców i nauczycieli.

Co powoduje, że corocznie nauczyciele podejmują trud pielgrzymowania?

Podsumowując nasze dotychczasowe spotkania pielgrzymkowe u stóp Matki Boskiej Sprawiedliwości i Miłości Społecznej, cieszymy się, że z okazji naszego nauczycielskiego święta możemy odnowić się duchowo, pochylić się nad naszym powołaniem, wspólnie się pomodlić, podzielić się swoimi radościami z koleżankami i kolegami, często spotkanymi po latach. Nabieramy nowych sił witalnych do pracy zawodowej na kolejny rok szkolny. Pomoc naszych uczniów w przygotowaniu i przeprowadzeniu pielgrzymki stanowi naturalny, niekłamany przykład relacji Nauczyciel – Uczeń na płaszczyźnie religijnej i duchowej.

Wypada z wielkim sercem podziękować wszystkim. Arcybiskupowi Damianowi Zimniowi, że jest z nami nauczycielami od początku pielgrzymowania do Piekarskich w październiku. Dziękujemy uczestni-

św. Jan de la Salle

kom dotychczasowych pielgrzymek. Chcemy złożyć ukłon i pochylić czoła przed wykładawcami, którzy przyjeżdżają, często spoza Piekar i bezinteresownie przygotowują i przeprowadzają konferencje i warsztaty.

Dziękujemy za wielką gościnność i stwarzanie sympatycznej atmosfery kustoszowi sanktuarium w Piekarach ks. Władysławowi Nieszporkowi.

Wielką rolę spełniają też piekarscy przewodnicy z pa-

nem Antonim Potempą, którzy odsłaniają fenomen miejsca z cudownym obrazem Matki Boskiej Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. Jesteśmy im za to bardzo wdzięczni.

Każdą pielgrzymkę kończymy modlitwą do św. Jana de la Salle, który od 1950 r. Z ogłoszenia papieża Piusa XII jest patronem nauczycieli.

Warto w tym miejscu i czasie przywołać jakże aktualne słowa naszego Patrona:

„Pedagog to minister Boga

dla pojednania dzieci z Nim”.

Dziękując za rozmowę, pozostaje tylko życzyć, aby z roku na rok w wybraną październikową sobotę pielgrzymowało coraz więcej uczestników, którzy będą się modlić do Maryi za nauczycieli, uczniów i wychowanków.

Rozmowę przeprowadziła
Krystyna Wrodarczyk

Moje miejsce w Kościele

Czy zastanawialiśmy się nad naszym miejscem w Kościele? Nie chodzi mi bynajmniej o miejsce w ławce czy pod chórem, stojące czy siedzące. Ale czy jest w Kościele taka wspólnota, w której mogę się rozwijać? Bo chyba każdy z nas chce się rozwijać, a nie stać w miejscu? Pomocą w naszym rozwijaniu się są grupy parafialne. W naszej parafii jest ich bardzo dużo: apostołskie, modlitewne, formacyjne. Czy mam swoje miejsce w Kościele? Jeśli jeszcze nie, to pragnę przypomnieć jakie grupy funkcjonują w naszej parafii.

Apostolstwo Dobrej Śmierci

Wspólnota osób modlących się do Maryi Patronki Dobrej Śmierci za żywych, cierpiących i zmarłych. Formacja przez dzień skupienia, pielgrzymki, rekolekcje i spotkania modlitewne. Opiekunem grupy jest ks. Proboszcz Władysław.

Arcybractwo Straży

Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa

Spotkania w pierwszą sobotę miesiąca o 15.30 w Centrum Pielgrzymkowym. Opiekunem grupy jest ks. Jacek.

Bractwo Trzeźwości

Wywodzi się bezpośrednio od Towarzystwa Trzeźwościowego założonego przez ks. Jana Alojzego Ficka. Dziś ma charakter formacyjno-modlitewny. Członkowie propagują trzeźwość i abstynencję poprzez popieranie nowych Ruchów trzeźwościowych, np. Stowarzyszenia Rodzin Abstynenckich. Spotkania w ostatni piątek miesiąca po Mszy św. wieczornej. Opiekunem grupy jest ks. Krzysztof.

Chór Sanktuarijny „Św. Cecylia”

Ludzie, którzy lubią śpiewać, tworzą zespół pod dyr. Iwony Bańskiej. Spotkania co tydzień w poniedziałek i czwartek. Opiekunem chóru jest ks.

Proboszcz Władysław.

Domowy Kościół

Tworzą go rodziny zgromadzone w kręgach, gdzie pogłębia się świadomość swojego powołania i przynależności do Kościoła. Spotkania formacyjne raz w miesiącu w wyznaczonym domu. Opiekunem grupy jest ks. Proboszcz Władysław.

Dzieci Maryi

Grupa dzieci uczęszczających do szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Spotkania odbywają się w soboty o 10.00 w salkach. Spotkania mają różny charakter – spotkania w grupach, szkoła śpiewu, szkoła liturgii, Msza św. w pierwszą sobotę miesiąca. Opiekunem grupy jest ks. Marek.

Franciszkański Zakon Świeckich

(III Zakon Św. Franciszka)
Członkowie zobowiązują się przez profesję do życia Ewangelią na sposób św.

Franciszka, dążą do doskonałości chrześcijańskiej w swoim stanie, zachowując regułę św. Franciszka. Spotkania w czwartą sobotę miesiąca o 14.00. Opiekunem grupy jest ks. Krzysztof.

Grupa Modlitewna

Spotkania w bazylice – modlitwa, rozważanie Pisma Św., śpiew – w poniedziałki o 20.00. Opiekunem grupy jest ks. Grzegorz.

Katolicki Ruch

Pracujących (KRP)

Grupa formacyjno-dyskusyjna dla ludzi pracy zarówno czynnych, jak i emerytowanych. Spotkania w trzecią czwartkę miesiąca o 18.00 w Domu Pielgrzyma. Opiekunem grupy jest ks. Bogdan.

Koło Przyjaciół

Radia Maryja

Spotkania w drugą środę miesiąca w Centrum Pielgrzymkowym o 16.30. Spotkanie formacyjno-informacyjne i Msza św. o 18.00. Opiekunem grupy jest ks. Krzysztof.

Ministranci młodszy

Uczniowie szkoły podstawowej i gimnazjum. Zbiórki w soboty o 9.00. Opiekunem grupy jest ks. Grzegorz.

Ministranci starsi i lektorzy

Ministranci szkoły średniej, studenci, pracujący. Lektorzy – ćwiczenia lektorskie. Zbiórki w poniedziałki o 19.00. Opiekunem grupy jest ks. Grzegorz.

Młodzieżowa grupa turytyki

niekonwencjonalnej

Grupa szeroko rozumianej młodzieży odnajdującej Pana Boga między innymi w pięknie otaczającego nas świata. Grupa raz na jakiś czas odwiedza ciekawe, specyficzne i interesujące miejsca Polski (i nie tylko) oraz systematycznie „ładuje duchowe akumulatory” na Apelu Jasnogórskim w Częstochowie. Członkowie grupy zwiedzili już m.in. Tatry, Trójmiasto, Tyrol, Safari w Świerkocinie, Kraków, Wrocław, geometryczny środek Polski, Warszawę, Mazury i wiele innych miejsc. Opiekunem grupy jest ks. Marek.

Nauczyciele

Grupa formacyjna dla nauczycieli czynnych i emerytowanych. Spotkania w ostatni wtorek miesiąca o 19.00 w Centrum Pielgrzymkowym. Opiekunem grupy jest ks. Bogdan.

Oaza młodzieżowa

Wspólnota formacyjno-modlitewna dla młodzieży gimnazjalnej, ponadgimnazjalnej i starszej. Spotkania w piątki na wieczornej Mszy św. i potem o 19.00 w salkach. Opiekunem grupy jest ks. Bogdan.

Parafialny zespół wokalnoinstrumentalny „LEGATO”

Członkowie zespołu spotykają się dwa razy w tygodniu na próbie i towarzyszą śpiewem i muzyką na Mszach św. młodzieżowych w pierwsze piątki miesiąca o 19.00, jak również w pozostałe piątki o 18.00. Przygotowują również pieśni na poszczególne uroczystości (np. Triduum Paschalne). Opie-

kunem grupy jest ks. Marek.

Przewodnicy Sanktuaryjni

Grupa wolontariuszy odpowiedzialnie przygotowanych do służby na rzecz sanktuarium przez oprowadzanie pielgrzymów i opiekę nad muzeum. Spotkania odbywają się raz w miesiącu. Opiekunem grupy jest ks. Proboszcz Władysław.

Sodaliczka Niewiast

Spotkania w pierwszą środę miesiąca o 15.30 w Centrum Pielgrzymkowym. Opiekunem grupy jest ks. Jacek.

Środowa

Liturgia Godzin

Grupa modlitewna, spotykająca się w środy po Mszy św. wieczornej. Odmawiane są dwie części brewiarza: godzina czytań i nieszpory. Opiekunem grupy jest ks. Marek.

Zespół charytatywny

Członkowie zespołu wspierają działania charytatywne parafii i uczestniczą w akcjach Caritasu. Spotkania zespołu odbywają się w zależności od bieżących potrzeb. Opiekunem grupy jest ks. Proboszcz Władysław.

Żywy Różaniec

Grupa ludzi, modlących się na różańcu w poszczególnych intencjach każdego miesiąca. Członkowie grupy prowadzą różaniec wynagradzający w pierwszą sobotę miesiąca. Spotkania zazwyczaj w trzecią środę miesiąca. Opiekunem grupy jest ks. Marek.

Opracował
ks. Marek Leszczyńska

Porządek

Wielkie jest u nas na Śląsku umiłowanie porządku we wszystkich jego formach, miejscach i okolicznościach. Na pierwszy rzut oka, spacerując po naszych śląskich zakamarkach uliczek, jest to widoczne. Zastanawiałem się z czego to wynika? Wydaje mi się, że z dobrych zasad wychowawczych wpajanych przez rodziców swym dzieciom. To potem zostaje na długie lata, na całe życie. Jest to wartość cenna, warta zachodu wychowawczego. Jest jednym z elementów pozytywnego przystosowania młodego człowieka do życia w społeczności. Nie chcę sugerować, iż ta wartość jest widoczna tylko na Śląsku. Nie. W innych dzielnicach jest podobnie. Zastanawiam się tylko nad jej przełożeniem na całe życie człowieka. Jeśli ktoś jest od dziecka wdrażany w takie zasady, to one się przekładają na jego wszystkie pozytywne zachowania w życiu. Schludność jest bardzo pozytywnym elementem charakteru człowieka.

Człowiek schludny, utrzymujący porządek w swoim otoczeniu, przenosi te nawyki na wszystkie formy swego zachowania. I tu powiem, iż również na zasady swego stosunku do świata. Za górnolotnie powiedziałem.

Do kontaktów z innymi ludźmi. Wpierw z rodzicami i rodzeństwem, a dalej ze wszystkimi krewnymi i bliskimi. Układa swe kontakty z nimi na zasadach wzajemnego poszanowania i nakazów dekalogu chrześcijańskiego. Tak powinno być, to jest dobre. Już w dziecku wpajamy nawyki utrzymywania porządku w domu, w pokoiku,

w miejscu przechowywania swoich zabawek, potem książek i zeszytów w okresie szkolnym. Mam pewność, iż takie wpojone zasady przekładają się samoczynnie na zachowania w sferze wewnętrznych relacji.

Tych zasad dziecko nie pozna w żadnej szkole. Uczelnią nauki tego zachowania jest dom rodzinny, najważniejszy stopień szkolenia życiowego.

Rozumiemy to, prawda? Tak! Jest to prawda oczywista. Pomyślmy, czy nasze sprawy życia wewnętrznego, potem duchowego, są poukładane w należyтым porządku. Mam nieuregulowaną sprawę z kimś bliskim, są pewne niedomówienia i zła interpretacja pewnych faktów. Gdybym w szczerzej rozmowie mógł jasno wyrazić swoje racje i spokojnie wysłuchać racji drugiej strony, ta zadra zostałaby usunięta. Jak doprowadzić do tej szczerzej rozmowy? Różne są na to sposoby, ale musi być zasygnalizowana moja dobra wola spokojnego porozmawiania. Trzeba ją drugiej stronie przedłożyć. Może na początek miły uśmiech i jakieś słowa przeproszenia? Jakaś propozycja. Może tak:

Słuchaj Józek, pogadajmy o tych zabytkowych meblach po rodzicach.

Ani Ty ani ja nie mamy z nich pożytku, niszczeją w szopie, szkoda ich.

Podzielmy je jakoś.

Może Droga Siostró masz jakieś zadawnione nieporozumienie ze swą sąsiadką?

Boczyć się na siebie i omijacie na ulicy.

Spróbuj uśmiechnąć się do niej jakby w zapomnieniu, zagadać o pogodzie, o dzieciach

albo o czymś równie (nie)ważnym.

Prosta życiowa sprawa, a tak może się zacząć jej rozwikłanie.

Rzucić jakiś żart, wspomnieć to, co nas nie dzieli i przejść do bolesnego meritum. Będzie to pierwsze kruszenie nieskruszonych lodów. Gra się opłaci.

Równie ważne są nasze relacje ze swoim sumieniem i z Bogiem.

Może gdzieś na dnie duszy i pamięci kryje się jakiś grzech zapomniany i w przypiływie refleksji burzy nasz spokój? Warto nim się zająć. Wyciągnąć go z zakamarków naszych zapomnień.

Czyli prosto przejść do – wspomnianego wyżej – posprzątania swego sumienia. Jeśli sprawa dotyczy naruszenia dekalogu, to ... to rozjemca czeka w zaciśniętej nawy kościelnej. Pójdźmy tam.

Za bardzo pouczam Was. Co? A sam nie jestem bez winy. Dobra! Zacznę od siebie. Powiem szwagrowi, przyznam się, iż tę wędkę to ja mu zламаłem. Ma do mnie o to żal, a sprawa doprawdy błaha.

Wędki nie naprawię, bo do techniki mam lewe ręce, ale kupię mu komplet haczyków. Będzie branie.

Będzie porządek w naszej przyjaźni. Tak zrobię! Tak ma być!

Tak mi mówiła przed laty wielu moja Mama.

Z takim prostym a nieodwołalnym postanowieniem kłania się Wam felietonista z przypadku.

Jerzy Komor

ROZMAITOŚCI Parafialne

„O Bartłomieju Natanaelu,
wstawiaj się za nami!”

24 sierpnia przypadało święto św. Bartłomieja Apostoła. Mszy św. sprawowanej o godz. 10.00 przewodniczył ks. prał. Władysław Nieszporek. Po Eucharystii, w kaplicy św. Bartłomieja odmówiono modlitwę litanijną do pierwszego Patrona parafii. Sanktuaryjny odpust związany z tym świętem, przeżywany w 22. niedzielę zwykłą, 28 sierpnia, zainaugurowały sobotnie obchody kalwaryjskie. Na dróżki poprowadził ks. Marek Leszczyna. W niedzielnej Mszy św. sprawowanej o godz. 10.30 uczestniczyły grupy pielgrzymów, które zapowiedział i przywitał ks. Jacek Starosta. Z diecezji katowickiej wraz z duszpasterzami przybyły: par. św. Marii Magdaleny, Bielszowice – 150 osób z ks. prob. Henrykiem Jonczykiem; par. św. Michała Archanioła, Michałkowice – 300 osób z ks. prob. Eugeniuszem Kurpasem. Z diecezji gliwickiej przybyła grupa z par. NSPJ w Bytomiu – 140 osób wraz z o. jezuitą. Zarówno Sumie, jak i Nieszporom Maryjnym, przewodniczył proboszcz michałkowicki, ks. Eugeniusz Kurpas, obchodzący 15-lecie „proboszczowania” w par. św. Michała Archanioła. Na zakończenie uroczystości odpustowych Kustosz, ks. prał. Władysław Nieszporek, poświęcił dewocjonalia, po czym pielgrzymi otrzymali indywidualne błogosławieństwo.

W „świętowanie” odpustu wpisała się też 60-osobowa grupa z Radomia z par. Najświętszego Serca Jezusowego wraz z ks. prob. Romanem Adamczykiem oraz wikariuszem, ks. Jerzym Adamczykiem.

Duszpasterze „gościli” u Piekarskiej Pani już nieco wcześniej, w maju, „wracając” teraz z kolejną grupą radomskich pielgrzymów, ponownie korzystając z posługi przewodnika sanktuarijnego.

„Święta Dziewico,
Jasnej Góry Pani”

26 sierpnia, w uroczystość NMP Częstochowskiej podczas Mszy św. sprawowanej przez ks. prob. Władysława Nieszporka o godz. 10.00 odnowiono śluby jasnogórskie. Wieczorem, o godz. 21.00 w bazylice piekarskiej zgromadzili się ci, którym bliska jest „idea” pielgrzymowania na Jasną Górę, by przed obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej wyśpiewać: Jestem! Pamiętam! Czuwam! Prowadzący modlitwę apelową, ks. Marek Leszczyna, nawiązując do hasła tegorocznej, pieszej pielgrzymki, kilkakrotnie podkreślał, iż „droga do świętości trwa...”.

„Wspomagaj kapłanów”

31 sierpnia, podczas Mszy św. sprawowanej o godz. 10.00 modlitwą otoczyli ks. Artura Zarembę. Tą Eucharystią parafianie dziękowali Bożej Opatrzności za 19-letnią pracę duszpasterską, wyrażając wdzięczność ks. Arturowi za trud posługi w konfesjonale oraz za codzienne świadectwo kapłańskiego życia.

We wrześniu posługę kapłańską w naszej parafii rozpoczęli: ks. Krzysztof Szudok oraz ks. Grzegorz Śmieciński.

Z Bogiem i Maryją
w nowy rok
szkolny i katechetyczny

1 września, w czwartek, uczniowie i nauczyciele prosili o światło Ducha Świętego na nowy rok szkolny i katechetyczny.

Prośba o łaski rozbrzmiewała dalej 2 września, kiedy podczas Mszy św. szkolnej uczniowie klas trzecich i dzieci po Wczesnej Komunii Świętej rozpoczęły 9 pierwszych piątków miesiąca. Ks. Proboszcz „przekonywał” o tym, że szkoła jest radosna, zapraszając jednocześnie, by dzieci też takie były. W sposób ciepły i serdeczny zwrócił się do uczniów klas pierwszych, poświęcając im tornistry i przybory szkolne. Wszystkie dzieci wspólnie odmówiły modlitwę, prosząc o wstawiennictwo Matkę Bożą. Na wieczornej Eucharystii, prosząc o dobry start z Jezusem, zgromadziła się młodzież.

Nieco później, 4 września, 29 osobowa grupa młodzieży naszej parafii, „skrzyknięta” w różny sposób, udała się na apel jasnogórski, by w kaplicy Cudownego Obrazu w Częstochowie prosić o błogosławieństwo w nowym roku. Tej grupie duszpasterzowało 3 kapłanów: 2 wikariuszy naszej parafii, tj. ks. Marek Leszczyna i ks. Bogdan Wąż oraz wikariusz par. św. Józefa Robotnika z Katowic- Józefowca, ks. Łukasz Walaszek, który w sierpniu ubiegłego roku posługiwał w piekarskiej parafii na zastępstwie.

„Maryjo,
Tyś naszą nadzieją”

2 września na nocne czuwanie w pierwszy piątek miesiąca przybyła parafia św. Stanisława z Bytomia wraz z ks. prob. Jackiem Spyra. Kustosz,

ks. prał. Władysław Nieszporek, witając uczestników nocnej modlitwy, podkreślił znaczenie piekarskiego sanktuarium włączeniu życia z wiarą w jeden tor. Zapraszając na świętowanie uroczystości Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej, wskazał na Maryję, zatroskaną o przyszłość każdego człowieka. Bytomski Proboszcz, wprowadzając „swoich” parafian w Eucharystię, zaznaczył, iż to czuwanie wpisuje się w obchody 25-lecia erygowania parafii św. Stanisława.

„Ochroń nas, Matko,
przed naszą słabością”

12 września, w poniedziałek, przypadała uroczystość Najświętszej Maryi Panny Piekarskiej, Patronki diecezji katowickiej. Świętowanie odpustu parafialnego rozpoczęło się 11 września, w 24. niedzielę zwykłą, niedzielnymi Nieszporami Maryjnymi. Przewodniczył im ks. Jan Janiczek, prob. par. św. Pawła Apostoła w Rudzie Śląskiej-Nowym Bytomiu, który wraz z 400-osobową grupą parafian przybył do Piekarskiej Pani w pielgrzymce ślubowanej. W wigilijne obchody uroczystości wpisały się też inne grupy pielgrzymów, zarówno z diecezji gliwickiej, jak i katowickiej: Zabrze, św. Anny; Zabrze, św. Kamila – 100 osób z o. Jackiem Mondem; Dąbrówka Mała, św. Antoniego – 56 osób z ks. Bogusławem Świechem. Niedzielne popołudnie uświetnił koncert na trąbkę i organy, w wykonaniu Stanisława Dziewiora i Klaudiusza Jani.

Podczas Mszy św., sprawowanych 12 września, homilie głosił ks. prał. Grzegorz Olszowski, kanclerz Kurii Metropolitarnej w Katowicach. Sumie odpustowej przewodniczył abp Damian Zimoń, który w tym dniu

poświęcił tablicę upamiętniającą miejsce przyjęcia chrztu bł. ks. Józefa Czempieła, Męczennika za wiarę, Orędownika zagrożonych rodzin. O godz. 13.45 na Rajskim Placu rozpoczęły się obchody różańcowe z obrazem Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. Modlitwę, kontynuowaną na kalwarii, prowadził ks. Jacek Starosta, wykorzystując do rozważań wypowiedzi prymasa Polski, kard. Augusta Hlonda w roku 130. rocznicy urodzin. Po powrocie do bazyliki „wyśpiewano” Nieszpory Maryjne.

W odpustową modlitwę włączono też zmarłych parafian, za których 13 września odprawiona została Msza św. na cmentarzu.

„Za radą Twą, Pani...”

Piąte orędzie fatimskie przybliżone zostało uczestnikom wieczornej modlitwy, prowadzonej w bazylice piekarskiej 13 września. Rozpoczęła się ona Eucharystią o godz. 20.00, sprawowaną przez ks. Marka Leszczyńkę, który podczas homilii wskazał na tajemnicę Kościoła i znak miłości dany w Maryi. Po Mszy św. miała miejsce procesja światła z figurą MB Fatimskiej i modlitwa różańcowa.

„MAGNIFICAT 2011”

17 września w kościele Zmartwychwstania Pańskiego na Wzgórzu Kalwaryjskim odbył się Finał Festiwalu Pieśni Maryjnej, w którym uczestniczyły najlepsze chóry, wyłonione w eliminacjach rejonowych: mieszane, jednorodne, młodzieżowe, kameralne oraz szkół muzycznych I i II stopnia. Imprezę, zorganizowaną przez Śląski Związek Chórów i Orkiestr – Zarząd Główny w Katowicach, Parafię Imienia NMP i św. Bartłomieja

w Piekarach Śląskich oraz Urząd Miasta Piekary Śląskie, swoim honorowym patronatem objął metropolita katowicki, abp Damian Zimoń.

W ramach przesłuchań wystąpiły chóry: „Skowronek” – Gierałtowiec, „Seraf” – Rybnik, „Canzona” oraz „Harmonia” i „Kolejarz” – Tarnowskie Góry, „Lutnia” – Chorzów, Słowackiego – Radlin, „Bazylica Cantans” – Częstochowa, „Polonia-Harmonia” – Piekary Śląskie, „Echo” – Biertułtowy, „Bel Canto” – LO Rybnik, „Camerton” – Łaziska Górne, „Modus Vivendi” – Katowice-Piotrowice, Szkoły Muzycznej im. L. Różyckiego – Gliwice.

Pielgrzymkowa
„Mała statystyka”
w odpust Podwyższenia
Krzyża Świętego

14 września, w środę, przypadało święto Podwyższenia Krzyża Świętego, a w następującą po niej niedzielę, 18 września, związany z tym dniem – sanktuaryjny odpust, ostatni z letnich, związany z śródowną uroczystością. Niedzielnej odpustowej Sumie przewodniczył wikariusz par. św. Józefa z Piekar Śl.-Józefki, ks. Edward Fórmanowski. Na Rajskim Placu, o godz. 13.45 rozpoczęły się obchody różańcowe, po których na Wzgórzu Kalwaryjskim adorowano krzyż. Wikariusz, ks. Grzegorz Śmieciński, prowadzący modlitwę różańcową, poświęcił przyniesione krzyże. Popołudniowe Nieszpory Maryjne zakończyły uroczystości odpustowe.

W świętowanie tej niedzieli wpisały się dwie zgłoszone grupy, które przybyły z następujących parafii: Chorzów-Batory, Jezusa Chrystusa Dobrego Pasterza – 20 osób; Piekary Śl., św. Józefa – 200 osób. Tego dnia,

u Piekarskiej Pani „zagościły” też parafie spod znaku Maryi: 50-osobowa grupa pielgrzymów z Pszowa, par. Narodzenia NMP oraz 20-osobowa grupa pielgrzymów z Łeby, par. Wniebo-

wzięcia NMP. Nadmorscy pielgrzymi z diecezji pelplińskiej uczestniczyli we Mszy św. sprawowanej w piekarskiej bazylice o godz. 12.00, poznali historię kultu maryjnego, zwie-

dzili wystawy w Centrum Kultury Chrześcijańskiej oraz Wzgórze Kalwaryjskie.

Agnieszka Nowak

Statystyka PAŹDZIERNIK 2011

CHRYZTY:

1. SKIBA Alicja
2. GOZDECKI Michał
3. DANECKA Emilia
4. DUDA Maciej
5. DRAGON Wojciech
6. WARZECHA Łukasz
7. SKUTNIK Mateusz
8. GĘCZEK Milena
9. KULKA Natalia
10. MALINOWSKI Wiktor
11. SZŁĘK Inga

ROCZKI:

1. KACHEL Leon
2. JANIĄK Milena
3. SCHNEIDER Michał
4. RUTKOWSKA Kinga
5. SZOPA Dominik
6. CICHOWSKI Piotr
7. STRĄCZEK Maciej
8. HEROK Maciej

ŚLUBY:

1. DYSZY Mieczysław – SAPA Marta
2. KOWALCZYK Jacek – GÓRNIOCZEK Barbara
3. LECHOWSKI Maciej – GIELMUDA Beata
4. MYRCZYK Adrian – PIETRZAK Agnieszka
5. JANIĄK Leszek – FERDYN Bożena
6. SAFIAN Paweł – HEROK Agnieszka
7. CHMIELICKI Robert – LASKOWSKA Aleksandra
8. HALEMBA Łukasz – FLAK Anna
9. WÓJCIKIEWICZ Wojciech – SAMEK Anna
10. POETA Tomasz – KOŁACZYK Milena
11. JAŚKOWSKI Krzysztof – SKUTELA Klaudia

12. ORPYCH Marcin – PAZUREK Karolina

13. GUZEWICZ Marcin – MACHURA Barbara

SREBRNE GODY:

1. Lidia i Marek TYRASSEK

ZŁOTE GODY:

1. Gertruda i Oswald PEIKERT
2. Maria i Hubert ROST
3. Róża i Kazimierz SCHELIGA
4. Erna i Florian MAZELIK
5. Maria i Henryk BAJC

POGRZEBY:

Uzupełnienie z m-ca sierpnia 2011

1. WOJTYKA Leokadia I.84
2. KLUSZ Maria I.88
3. CISEK Anna I.90
4. HAIDER Erwin I.68
5. BARTOCHA Stefan I.68
6. KOT Teresa I.79
7. GOSŁOWSKI Stefan I.56
8. KABOT Josef I.64
9. CZEKAŁA Maria I.67
10. WANOT Ludwik I.85

miesiąc wrzesień 2011

1. BEDNAREK Adam I.34
2. KUSTRZYK Tadeusz I.52
3. KUŚNIERZ Ryszard I. 64
4. DUDEK Ryszard I.60
5. SZEFER Weronika i Magdalena noworodki
6. WIDERA Herbert I.67
7. PAWŁOWSKA Weronika I. 69
8. NOWAK Róża I. 50

„Z Piekarskich Wież” w Jerozolimie

